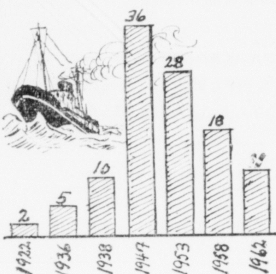

Í DAG

FØROYSKA FISKIVINNAN

Trolaraflotin 10.394.85 tons

Sambært ársfrágreiðingina frá Tryggingarsambandinum Føroyar, sum vit áður hava nomið við her í blaðnum, vóru í Føroyum við árslok 1963 14 trolarar. (Síðan tá hava menn úr Fuglafirði roynt at keypt íslenska trolarar. »Akureyc, men hava ikki kunnað fingið innflutnings-loyvi.) Av hesum trolarunum vóru teir 8 damptrolarar, 6.246.78 tons

Navn:	stødd	byggiár:
Brandur Sigmundarson	1035,83 tons	1960
Fiskanes	799,26 "	1950
Gullberg	795,41 "	1951
Havborgin	429,45 "	1930 (1958)
Jegvan Elias Thomsen	719,15 "	1950
Jóannes Fønsdal	623,25 "	1952
Jóannes Patursson	526,13 "	1947
Leivur Óssurson	791,74 "	1959
Magnus Heinason	1037,91 "	1961
Ólavur Halgi	791,74 "	1959
Sjørðarberg	656,07 "	1948
Skálaberg	954,84 "	1956
Tindholmur	441,33 "	1927
Vabbingur	791,74 "	1957

SØKKIÐ BISMARCK!

eftir C. S. FORESTER
umsett hevur MICHEL NIELSEN

(Framhald)

Í megi H var tann leiðandi varðhaldsmaðurin við at enda roða sína til pilotarnar. »Bismarck er nú 25 fjórðingar frá okkum, við »stavnhalda 183', so tað skuldi verið lætt hjá tykkum, at funnið hann. Hann er einakaleina. Gev honum ikki stundir til at umræða seg eina løtu — tó alt hatta er ikki neyðugt hjá mær at minna tykkum á. Vit halda upp í vindinum ein fimm minuttir.« Flúgarachefururin stóð úti á brúgvaveinginum; hann kagði inn og segði: »Klart til at flúga.« Ark Royal vendi sær tungliga upp í ættina aftaná, at boðini vóru send viðari niður av brúnni. Júst tá hon lá beint í vindinum, lættu teir fimtan »Swordfish«-sær á flugu í fylgi móti »sjonarringinum og hvurvu. Signalvirmaðurin kom rennandi upp á brúna, har chefurin á skipinum enn stóð saman við tí vaktavandi. »Sheffield er eisini haravíri. Vit hava sæð hann, hann vendi og legði seg tvørtur av okkara stavnhalði, tá vit lögdu uppi.« »Sheffield haravíri?« segði chefurin. »Ja, sir, og fløgforini hava fingið boð um at loypa á hvørt einasta skip, sum er einsamt.«

Hms. Sheffield — skipið, ið mundið verið torpederað av sínum egnum landsmonnum.

»Send'ansa eftir Sheffield' til teirra Skundið tygum! Send tað bara úttað kodu — spill ikki eitt sekund!« »Ja, sir.« Tann fyrsti »Swordfish«-ur var inni í einum skýggi, tá varðhaldsmaðurin varð varur við ein prikk á radarskermum. Hann segði pilotinum frá, sum alt í einum rendi seg á høvðið og út í klára luft, legði fløgforið til rættis fyrri at kunna sikta, lät so torpedoina falla og svingaði til síðis. Men piloturin á tí triðja fløgforinum varð bilsin tá hann sá nær báðar fyrstu torpedoinar bresta í eini ógiltari vatnsúlu aftaná bert at hava siglt eina litla løtu. Tann fjórði fylgdi honum og lät torpedoinar falla. Í somu løtu hoyrði skyttarin í tí fimta eitt signal í oyratelefonum sínum, skrivaði skundliga eina boð niður og sendi tey til varðhaldsmannin. »Ansá eftir Sheffield! Varðhaldsmaðurin rópti eftir pilotinum og fekk fatur á honum, júst tá hann skuldi til at tveita torpedoinar. Piloturin tók hondina til sín aftur og vendi fløgforinum. Hinir fylgdu honum. Öll fløgforini flugu aftur og lendu á dekknum á Ark Royal, har bragdligir menn biðaðu eftir teimum, fyrri at geva teimum nýtt lóður, meðan flúgararnir samlaðust í instruktionsrúminum. »Ja, hetta gekk ikki so gott.« segði flúgarachefurin. »Tað mega vit viðganga, og vit megu minnast til tað, so tað ikki kann henda aftur, men lat okkum gleyma tað fyrri í dag. Nú royna vit aftur, sum vit altíð gera í flotanum. Vit hava stundir nokk at gera eitt nýtt álöp meðan dagsljós er. Ja, Jones loyntantur?« »Lat okkum sleppa undan hasum magnetisku tendringunum. Teir brustu ov skjótt, teir sum vit fingið tvert.« »Tað eru teir á Sheffield ikki

Brøvi til Sosialin

PRISIRNIR

Í blaðnum verður ofta trivið í dýrtíðina, og tað er rætt, at ein fossandi dýrtíð skolar inn yvir landið, men mær tykir tað ófatuliga litið, ið verður gjørt fyrri at steðga dýrtíðini, tí hon er ikki einans orsakað av prisvøkstri uttanfrá, men eisini einum beinleiðis prís-lági her hjá okkum sjálvum.

Tú skalt ikki leita leingi ella fara víðan um í Føroyum fyrri at finna ein ovurstóran prísnum á somu vøruslogum. Eg leggi ikki í at nevna dømi her, tí tey eru alt ov væl kend millum manna. Ein og hvør kann sannroyna seg um hetta sjálvur — ið hvussu er í teimum stóru byggunum, har handlarir eru fleiri í tali.

Tað kundi verið áhugavert at fingið at vita, annaðhvørt tað eru okkurprisirir ella teir lágu prisirir, ið eru avgerandi fyrri pristalið?

Somuleiðis: hvat gera teir ráðandi ella teir stovnar, sum hava pris- og lonarmál um hendi fyrri at skapa eitt sum prislág — og harvið steðga dýrtíðini?

Forbrúkarir.

SLIKIR ERU TEIR — SAMGONGUBRØÐURNIR

Hin sokallaða »sjálvstýrissamgongar« er ein margháttig samanrenning av hugjónarleysum flokkum ein politiskur vavgreytur, ið valla man eiga sín líka í seguni. Vit skulu her bert triva í, hvat t.d. »Tingakrossur« skrivaði um makkara sín, tjóðveldisflokkinn, undan seinasta vali:

»... Teir eru sum ravnir, teir ræðast sín egna unga. Teir vita fullvæl, at tá ið Føroya fólk hevði síssað seg aftan á rumblið, hevði fólk ið svarað »nei takk!« Tykkara tjóðveldis hugjónir hanga í leysari luft og kunnu ikki brúkast í tí líki ella ólíki,

harmir um.« segði ein av flúgv-arunum. »Tað fingi vit so út av okkara miseydnadu ferð.« segði flúgarachefurin. »Vit vita nú, at vit ikki kunna lita á teimum magnetisku tendringunum, eg haldi at tað var brotasjógvurin, ið fekk teir at bresta. Eg skal fáa sett aðrar tendringar í torpedoinar betnarin vegin.« Ginger og arbeidsfelagar hansara fóru alt í einum undir at taka magnetendringar úr og seta kontakttendringar í aftur. »Har siggja tit dreingir, tað eru vit, ið skulu vinna hendan bardagan.« segði hann, meðan hann arbeiddi skjótt og varliga. »Hetta beistið skal bresta tá, tað ramar Bismarck, hvorki fyrr ella seinni. Annars kunnu vit líka so gott bjóða Hitler til Buckingham Palace longu í kvöld. Tað var tað. Og so av stað við deivskapinum.« Tað var ikki lætt at halda torpedoina á blokkvogninum tá skipið bólaði í sjónum, men teir fingi hana tó upp á plass undir »Swordfish«-ne og umsiðir vóru tey fimtan fløgforini klár at flúga. Flúgv arachefurin segði hetta á brúnni og skipið legði aftur uppi. »Ein tími er eftir av daglýsinum.« segði flúgarachefurin við skipschefin. »Hasiir brandarnir meina tað alvorligt nú.« segði chefurin, og fløgforini hvurvu við brummandi motorum. »Tað finnst onki annað skip í heiminum, ið kundi havt sent fløgfor og tikið móti fløgfor-um undir slíkum umstøðum.« segði ein annar.

(Framhald.)

Skulu tit brúka bil

persónkoyring ella skúla-koyring, so ringið tlf. 2773.
Alexander Daloss

sum teir eru komnar úr tykkara hondum.
Framburðsflokkurin rópár í sínum lagi. Hann skal bjarga Hav borgini friðu (Vikingi?) Hevði Janus livað! Okkurt hevði hann sagt!«

Veitst tú

AT undir tí seinasta fólka-flokksstyrinum, við høvdu, varð roynt at avtaka lón-javningargrunnin; men hetta sniðalop miseydnadist, tó við tí úrslitið, at minstalonin hetta sama árið minkaði úr 500 niður í 390 kr. um mánaðin.

AT meginparturin av allari brævskriving í heiminum ferð fram við bláum blekki á hvítum pappiri. Nú vilja summir vts-indamenn halda, at tað er óráð at halda fram við hesum, tá hetta er ringt fyrri eyguni. Tað var lættari at lisið, um skrivað varð við grønum á hvítt, reyð-um á hvítt ella hvítt á blátt.

AT vatn ikki inniheldur nokur fód-urevni, men er tó neyðugt í til-veru okkara at smyrja lisið, fremjað blóðrensið, halda lík-amshitan við líka við sveitta og til sodningini av føðini.

AT spælkortini í langar tíðir vóru hondmálað. Tað er ikki fyrr enn fyrr umleið 150 árum síð-an, teir fóru at prenta spælkort.

AT meðan Frankariki var róm-verskur landslutur nevndist Paris Lutetia. Navnið Paris kemur fram í 6. ella 7. öld

SANGIR, í hvørjum kendum sang-um finna vit hesar reglurnar:

- 1) ... litið tú virðist av monnum.
- 2) ... tann, sum var ræddur og karg ur.
- 3) ... dimmist nú dattliga dagar.

N í miðjuni. Setið bókstavar staðin fyrri strikurnar. Fremstu stavirnir lisnir niðurfteir merkja: skunda sær.

- N — = illa
- Z — = krokir uppá
- N — = kvinna
- Z — = gentunavn
- N — = næsti

TAÐ ER VERULEIKI

AT hóast tjóðveldisflokkurin undan seinasta vali hátíðarlíga lovað fólk, at um teir komu til ræð-ið, skuldu teir steðga dýrtíðini, og at ongatíð síðan teir komu til ræðið hevur ein so fossandi dýrtíð fløymd inn yvir Føroyar — og at teir einki hava gjørt fyrri at steðga henni.

— Teir siga fyrri mær, at Smiril siglir við undirskotið; men okkurt skal hann sigla við.

Petur: Hanus, tú mást vera meira bestemtur yvir fyrri konu tíni. Heima hjá okkum er tað soleiðis, at tá ið eg sigi, at tað skal gerast, so merkir tað eitt krav: at tað verður gjørt.
Hanus: Men verður tað altíð gjørt?
Petur: Ja, sjálvt um eg so má gera tað sjálvur.

— Eg meini, at øll eiga at sova við dynu — eisini í hinum vesta sammarhitunum, tí so svalvugt er tað at stinga futurnar út undan tá ein er vorðin ov heitur.

Mangt er forborgið

Litli Petur stendur og kagar gjøgn-um lyklarholdið innar í stovuna, har stórásturvur hevur vitjan av einum vini.
— Öreint í hatta ... hann má halda hana vera nakað ljóta, annars hevði hann ikki slókt ljósið.

Byggifinansiering

Vit eru altíð til reiðar at leggja til rættis og veita finansiering — tað veri seg til húsa- ella skipabygging
Fyrr ella seinni fáa tygum brúk fyrri einum banka — latið OKKARA banka verða tygara banka

SJOVINNUBANKIN

Lýsið í SOSIALINUM

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn